

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/135/2014
Identifikačné číslo spisu:	4014200330
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4014200330.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci navrhovateľa: R. H., bytom W. č. XXXX/XX, P., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 15. júla 2014, č. k.19Sd/92/2014-27, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 15. júla 2014, č. k. 19Sd/92/2014-27, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 15. júla 2014, č. k. 19Sd/92/2014-27, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 28.02.2014 (ďalej len „rozhodnutie odporkyne“) a odporkyni nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, ktorým podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov navrhovateľovi od 11. januára 2014 priznala starobný dôchodok v sume 323,70 € mesačne. Navrhovateľ sa návrhom na preskúmanie tohto rozhodnutia domáhal zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie z dôvodu, že mu pre výšku starobného dôchodku nezohľadnila obdobie zamestnania v rokoch 1984 až 2001 na rizikovom pracovisku firmy Hydrostav Komárno s rádioaktívnym prístrojom TROXLER, ktorým meral kvalitu hrádzí na vodnom diele Gabčíkovo a žiadal, aby mu táto doba bola hodnotená v II. pracovnej kategórii.

Krajský súd mal po preskúmaní rozhodnutia odporkyne preukázané, že navrhovateľ v dobe od 18.06.1984 do 18.10.1998 bol zamestnaný u zamestnávateľa Hydrostav, a.s. Bratislava, závod Komárno, teda u tohto zamestnávateľa nepracoval do roku 2001 ako tvrdil v návrhu. Od 11.11.1998 do 14.02.2000 bol evidovaný na úrade práce a od 15.02.2000 do 31.08.2005 už pracoval v Nemocnici s

poliklinikou v Komárne. Z evidenčných listov o dobách zamestnania (ďalej aj „ELDZ“), potvrdených Hydrostavom, a.s. Komárno mal preukázať, že navrhovateľ v celom období trvania zamestnania vykonával zamestnanie zaradené do III. pracovnej kategórie a preto námietku navrhovateľa, že z dôvodu práce s rádioaktívnym prístrojom mal byť zaradený do II. pracovnej kategórie, nepovažoval za dôvodnú a rozhodnutie odporkyne preto potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Poukázal na to, že požiadal o zaslanie rezortného zoznamu Ministerstva stavebníctva a predložil ho po jeho doručení.

Posudzujúc odvolanie podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p.) mal odvolací súd za to, že navrhovateľ sa domáha zmeny rozsudku krajského súdu, zrušenia rozhodnutia odporkyne a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie a zhodnotenie doby zamestnania v Hydrostave, a.s. v II. pracovnej kategórii.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ predložil fotokópie dvoch strán rezortného zoznamu Ministerstva stavebníctva, v zmysle ktorého by podľa jeho názoru malo byť jeho zamestnanie zaradené do II. pracovnej kategórie pod evidenčným číslom zamestnania 031601/2 (vedúci technický vstupný kontrolór - práce s uzatvorenými žiaričmi), alebo 031701/2 (samostatný technický vstupný kontrolór - práce s uzatvorenými žiaričmi), resp. 031801/2 (technický vstupný kontrolór - práce s uzatvorenými žiaričmi).

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Poukázala na to, že navrhovateľ v správnom konaní predložil čestné vyhlásenie, podpísané jeho bývalými spolupracovníkmi, W. R. a T. E., podľa ktorého v období rokov 1984 až 1999 pracoval v národnom podniku Hydrostav Bratislava, odštepny závod Komárno ako stavebný laborant s rádioaktívnym prístrojom TROXLER n.p. V rezortnom zozname zamestnaní zaradených pre účely dôchodkového zabezpečenia do I. a II. pracovnej kategórie, vydanom Ministerstvom stavebníctva, sa síce uvádza práca s uzavretými žiaričmi, ale nie je v ňom uvedené povolanie „stavebný laborant“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Navrhovateľ v konaní namietal nesprávne zaradenie jeho zamestnania a domáhal sa zrušenia rozhodnutia odporkyne z dôvodu, že zamestnanie u zamestnávateľa Hydrostav malo byť zaradené do II. pracovnej kategórie.

Z evidenčných listov o dobách zamestnania mal aj odvolací súd preukázať, že u zamestnávateľa Hydrostav, a.s., Bratislava (odštepny závod Komárno) navrhovateľ pracoval len v období od 18.06.1984 do 31.10.1998.

Odvolací súd z obchodného registra na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR zistil, že na majetok spoločnosti Hydrostav, a.s. Bratislava, so sídlom Miletičova č. 21, Bratislava bol vyhlásený konkurz a za konkurzného správcu bol ustanovený JUDr. Jozef Bolješik, Radlinského 50, Piešťany. Uvedený zamestnávateľ doteraz nezanikol, existuje.

Nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023. Suma starobného dôchodku, na ktorý vznikne nárok do 31. decembra 2023, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 (§ 274 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že hodnotenie zamestnania vo zvýhodnenej pracovnej kategórii je právne významné len pre výpočet starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, nie pre výpočet podľa zákona č. 461/2003 Tz.z. o sociálnom poistení.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon č. 100/1988 Zb.“) zamestnania sú na účely dôchodkového zabezpečenia zaradené do 31. decembra 1999 podľa druhu vykonávaných prác do troch pracovných kategórií. Zamestnania I. a II. pracovnej kategórie sú uvedené v rezortných zoznamoch zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie vydaných pred 1. júnom 1992; do III. pracovnej kategórie patria zamestnania, ktoré nie sú zaradené do I. alebo II. pracovnej kategórie.

Do II. pracovnej kategórie sú podľa § 14 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. zaradené zamestnania, v ktorých sa vykonávajú sústavne a v priebehu kalendárneho mesiaca prevažne práce, pri ktorých sú pracujúci

- a) veľmi významne obťažovaní látkami, prostredím alebo pracovnými postupmi, takže po dlhoročnom výkone týchto prác vznikajú trvalé škody na ich zdraví,
- b) obťažovaní látkami, prostredím alebo pracovnými postupmi, i keď k trvalým škodám na ich zdraví dochádza iba výnimočne, ak sa tieto práce vyznačujú trvalou a nadmernou namáhavosťou alebo trvalým a nadmerným nebezpečenstvom úrazu, ktoré spravidla nemožno ovplyvniť technickými opatreniami,
- c) poverení činnosťou v zahraničí obťažovaní nepriaznivými pracovnými a životnými podmienkami v tropických alebo inak zdravotne ťažkých oblastiach.

V zmysle § 108 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. potrebné záznamy o skutočnostiach rozhodných pre nároky na dávky, ich výšku a výplatu sú povinné viesť a predkladať ich príslušným orgánom sociálneho zabezpečenia organizácie (zamestnávateľa).

V zmysle § 149 a § 150 vyhlášky č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení, organizácia je povinná viesť evidenčný list dôchodkového zabezpečenia (ďalej len "evidenčný list") po celú dobu, po ktorú zamestnanie trvá. Do evidenčného listu sa, okrem iného, u občanov, ktorí vykonávajú zamestnanie zaradené do I. alebo II. pracovnej kategórie, zapisujú za každý kalendárny rok

- a) doba zamestnania započítateľná v I. a II. pracovnej kategórii;
- b) poradové číslo druhu činnosti podľa rezortného zoznamu, prípadne druh činnosti podľa názvoslovía a poradových čísel uvedených v rezortných zoznamoch;
- c) označenie rezortu a dátum účinnosti rezortného zoznamu, prípadne dátum účinnosti zmeny (doplňku) rezortného zoznamu, podľa ktorého sa zaradenie vykonáva.

Z uvedených ustanovení zákona č. 100/1988 Zb. a vyhlášky č. 149/1988 Zb. vyplýva, že údaje o výkone zamestnania zaradeného do zvýhodnenej I. alebo II. pracovnej kategórie je povinný vyznačiť zamestnávateľ do evidenčného listu o dobách zamestnania.

Z administratívneho spisu odporkyne mal odvolací súd preukázané, že v evidenčnom liste o dobe zamestnania od 18.06.1984 do 31.10.1998 zamestnávateľ nevyznačil zamestnanie navrhovateľa v II. pracovnej kategórii.

Pokiaľ navrhovateľ preukazoval výkon zamestnania v II. pracovnej kategórii čestným vyhlásením jeho spolupracovníkov, toto čestné vyhlásenie podľa názoru odvolacieho súdu nie je hodnoverné, keďže z evidenčných listov o dobách zamestnania u zamestnávateľa Hydrostav, a.s., založených do súdneho spisu krajského súdu vyplýva, že u tohto zamestnávateľa pracoval W. R. len v období od 10.04.1980 do 01.12.1990 a ani W. R. ani T. E. nemali v evidenčných listoch zamestnávateľom potvrdený výkon zamestnania v II. pracovnej kategórii.

Samotná skutočnosť, že niektoré zamestnania, pri ktorých zamestnanci používali do 31.12.1999 uzavreté žiariče, sa podľa rezortného zoznamu ministerstva stavebníctva zaraďovali do II. pracovnej kategórie, nie je dôvodom na to, aby bola takto hodnotená aj iná pracovná činnosť, v danom prípade činnosť stavebného laboranta (podľa tvrdenia navrhovateľa).

Navrhovateľ teda nepreukázal, že by sústavne a v priebehu kalendárneho mesiaca prevažne vykonával práce, ktoré podľa popisu pracovnej činnosti možno zaradiť do II. pracovnej kategórie; nepredložil pracovné zmluvy, resp. iné hodnoverné listiny o náplni pracovnej činnosti, ktoré by mohli spochybniť

správnosť evidenčného listu, ktorý potvrdil zamestnávateľ. Nepochybila preto odporkyňa, keď obdobie jeho zamestnania od 18.06.1984 do 31.10.1998 na dôchodkové účely hodnotila v III. pracovnej kategórii.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 Os.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyňa v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. nemá na náhradu trov tohto konania nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.